

Ref.: 10/20

A la Sala Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, amb pantalla central de control, el 27 d'agost de 2020, s'hi reuneix de forma no presencial el Plenari del Consell Municipal en sessió extraordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano. Hi concorren les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Joan Subirats Humet, Janet Sanz Cid, Laura Pérez Castaño, Jordi Martí Grau, Lucía Martín González, Eloi Badia Casas, Jordi Rabassa Massons, Marc Serra Solé, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Bonet Rull, Albert Batlle Bastardas, Montserrat Ballarín Espuña, David Escudé Rodríguez, Francesc Xavier Marcé Carol, Maria Rosa Alarcón Montañés, Joan Ramon Riera Alemany, Ernest Maragall i Mira, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Jordi Coronas i Martorell, Eva Baró i Ramos, Gemma Sendra i Planas, Max Zañartu i Plaza, Maria Buhigas i San José, Jordi Castellana i Gamisans, Elsa Artadi Vila, Neus Munté Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Jordi Martí Galbis, Francina Vila i Valls, Maria Luz Guilarte Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Celestino Corbacho Chaves, José Bou Vila i Óscar Ramírez Lara, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, el Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Excusen la seva absència les Imes. Sres. Gemma Tarafa Orpinell i Eva Parera Escrichs, i l'Im. Sr. Manuel Valls Galfetti.

La sessió no presencial va ser convocada i se celebra en virtut del que disposa l'article 46.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, segons redacció donada pel Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la covid-19.

El SECRETARI constata l'efectiva connexió per via telemàtica de tots els assistents a la sessió mitjançant el sistema de videoconferència gestionat des de la sala virtual esmentada i n'acredita la identitat, així com l'existència de quòrum legal.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores.

La Sra. GUILARTE vol demanar una qüestió d'ordre o de legalitat. D'entrada, vol agrair la resposta a l'escrit que va remetre el grup de Ciutadans al secretari general el 19 d'agost, però no la de l'alcalde, a qui van remetre l'escrit el 7 d'agost perquè reconsiderés aquest ple i encara no n'han obtingut resposta.

Manifesta, doncs, que agraeix aquest informe, però constata que no dona resposta a la qüestió principal que el seu grup plantejava, ja que parla de forma, però no de fons, cosa que està omesa en aquest informe.

Així, doncs, com a habilitat nacional que és el secretari, li repetirà breument les dues preguntes que no han estat contestades i que es poden respondre amb un sí o amb un

no. En primer lloc, si els punts 2, 5 i 6, com el grup de Ciutadans plantejava en el seu escrit, són il·legals, de manera que contravenen la Constitució en el seu contingut, sigui quina sigui la forma d'aquest debat, perquè aprovar l'autodeterminació o debat sobre la monarquia no és possible en aquest plenari. I, en segon lloc, essent la Constitució superior a la Carta municipal i al ROM, si és possible donar compliment al que es pretén votar aquí avui. Indica que, com ja saben, el Tribunal Constitucional i el Tribunal Superior de Justícia no consideren que això es pugui votar ni produir en aquest Plenari, per la qual cosa aquestes qüestions són inconstitucionals en qualsevol altre àmbit.

Reitera, doncs, la petició de la possibilitat que li ho confirmin amb un sí o un no.

La Sra. ALCALDESSA diu que consten les preguntes de la Sra. Guilarte, però que la Presidència d'aquest ple considera que ja han estat respostes. Explica que hi ha un informe molt ampli de Secretaria en resposta també a un recurs que va presentar un altre grup municipal d'aquest consistori en què queda claríssima la legalitat i la pertinència d'aquest plenari, que compleix les normes.

Constata, doncs, que és un debat democràtic i que es permet el debat d'idees en aquest ple municipal; per tant, aquesta Presidència, després de consultar amb els serveis tècnics pertinents de la casa, considera que no hi ha cap obstacle jurídic, de manera que el ple es pot dur a terme amb normalitat.

PART D'IMPULS I CONTROL

Proposició amb contingut de declaració institucional

Dels grups municipals d'ERC i JxCat:

Única.- El Plenari del Consell Municipal acorda:

1. Retirar la Medalla d'Or de la ciutat, i de tota la resta de títols honorífics i reconeixements personals, al rei emèrit Joan Carles I.
2. Constatar que la monarquia espanyola és successora del règim franquista, segons la Ley de sucesión en la Jefatura del Estado de juliol de 1946.
3. Reprovar el Govern de l'Estat per la seva col·laboració necessària en la sortida del rei emèrit, tal com va admetre el mateix president del Govern, el Sr. Pedro Sánchez, en una operació destinada a protegir-lo de la justícia suïssa.
4. Exigir al president Sánchez i la vicepresidenta Calvo totes les explicacions necessàries per esclarir el rol del Govern de l'Estat en aquesta operació d'estat de blindatge de la monarquia, i detallar la situació actual en què es troba el rei emèrit.
5. Instar el Govern de l'Estat i el Congrés de Diputats a implementar les reformes necessàries per poder:
 - investigar la corrupció de la monarquia, incloent-hi l'atribució de les responsabilitats corresponents a les institucions, empreses i persones que se n'hagin vist beneficiades o n'hagin estat part activa.
 - Retirar els privilegis dels quals gaudeix Joan Carles I, així com l'aforament al Tribunal Suprem.
 - Derogar els delictes de calúmnies i injúries contra la Corona, i anul·lar les causes i sentències per aquests delictes.
 - Permetre la fiscalització dels comptes i les activitats dels membres de la Casa Reial.

- Fer que la monarquia retorni els diners que hagi obtingut de manera il·lícita.
- 6. Reafirmar el dret d'autodeterminació de Catalunya perquè les catalanes i els catalans decidim el nostre futur polític i institucional, així com solidaritzar-nos amb qualsevol iniciativa per exercir el dret democràtic de la ciutadania espanyola a decidir lliurement sobre el seu model d'estat.
- 7. Donar compte a les institucions de la Unió Europea d'aquests acords, i instar la Comissió Europea a actuar en defensa de l'estat de dret, exigint a l'Estat espanyol la deguda i estricta aplicació dels tractats que regulen les obligacions dels estats en aquest àmbit.

El Sr. MARAGALL afirma que celebren aquest ple amb normalitat i d'acord amb les normes, tal com acaba de dir l'alcalde, però enmig d'una inquietud creixent per la situació continuada, difícil i complexa que provoca la pandèmia. Afegeix, també, que se celebra 24 hores després d'un desgraciat accident amb resultat de mort d'un ciutadà al parc de la Ciutadella, qüestió que lamenta. Pensa que, d'alguna manera, l'Ajuntament com a tal hauria, no tan sols de lamentar-ho, sinó de demanar excuses per la responsabilitat que li pugui correspondre.

Comenta que avui hi ha raons de fons i raons d'oportunitat per celebrar aquest ple. Aclareix que no estan decidint res ni estan donant res per fet, però sí que sap el que haurà d'escatir i decidir la justícia oportunament.

Explica que el seu grup presenta aquesta proposta per coherència democràtica, per un criteri bàsic de representació institucional barcelonina i per una obligada reacció a la basta operació de camuflatge sota la doble manta —agost i pandèmia— que s'ha intentat dur a terme.

A continuació, indica que es tracta precisament que el capteniment de tots els actors implicats en el que avui debaten —l'emèrit, la Casa Reial, el Govern central, la justícia espanyola, les grans empreses implicades— va afegint dia a dia més i més dades, més indicis i raons poderoses per presumir la gravetat dels fets i les conseqüències que se'n deriven per a l'Estat en el sentit més profund d'estabilitat institucional i del presumpte equilibri de poders intern.

Considera que la fugida del rei és en si mateixa una proclamació de responsabilitat de culpabilitat explícitament assumida, i l'acompanyament encobridor des del Govern central, una renúncia explícita als principis i valors que diuen representar.

Proposa, doncs, en nom del grup d'ERC, l'adopció de la mesura que els correspon com a institució central i representativa de la ciutat de Barcelona, és a dir, la retirada de la Medalla d'Or de la ciutat que es va atorgar a Joan Carles I el 1992. Assenyala que la raó és que amb aquest capteniment el rei emèrit l'ha desmentida, l'ha deshonorada i l'ha negada absolutament, tant com ha renegat de les esperances que alguns podien tenir en aquell 1978 o precisament en aquell 1992 que tant va significar per a Barcelona.

Constata que el rei Joan Carles ha trencat el seu contracte amb Barcelona, i avui n'aixequen acta. Diu que s'ha fugat d'Espanya, però no només això, ja que ha dimitit com a ciutadà i com a institució, precisament en un cas en què persona i institució es fonen en un sol concepte. Subratlla que el que ha fet el rei és proclamar als quatre vents que la monarquia ha fugit, i també ha dimitit de qualsevol utilitat social o institucional.

Apunta que la monarquia —tal com ho confirma el mateix Joan Carles amb la seva fugida— s'ha convertit en un absolut i literal paràsit de la societat. Afegeix que ha viscut massa anys de tots els ciutadans i dels recursos públics que li van atorgar, però també, tal com la justícia suïssa ha començat a deixar clar, de les comissions supermilionàries a

partir de contractes d'estat entre grans empreses espanyoles i determinats estats, perfectament descriptibles en termes de qualitat democràtica i respecte als drets humans.

Per tot això, pensa que és absurda la pretensió de reduir-ho tot a una qüestió de capteniment personal. Així, doncs, considera que aquesta proposta de resolució no pot limitar-se a la retirada de la Medalla d'Or, única mesura que poden prendre des de l'Ajuntament, i han d'exigir responsabilitats per la implicació del Govern espanyol en l'operació vergonyosa de fugida i desaparició de l'emèrit.

Afegeix que, a més, per això cal instar al fet que la justícia espanyola col·labori amb la suïssa per dur la investigació fins a les seves últimes conseqüències. Comenta que, finalment, la resolució defensa el dret democràtic dels ciutadans de dur-ho a l'Estat a debatre i decidir sobre la forma d'estat que considerin més adequada. A més, demana, tal com una immensa majoria de la societat catalana reclama, la celebració d'un referèndum en què es pugui exercir de forma lliure i vinculant el dret a decidir si volen o no una república catalana independent. Pensa que s'ha de fer per respecte a una ciutadania que en certa manera i en algun moment havia confiat en aquesta persona-institució o institució-persona i que ara constata que no mereix ni confiança ni molt menys respecte.

La Sra. ARTADI vol començar expressant el seu més sentit condol pel ciutadà que va perdre la vida al parc de la Ciutadella, a més d'exigir explicacions i també responsabilitats perquè s'aclareixin aquests fets.

D'entrada, agraeix que puguin dur a terme aquest debat, perquè darrerament no se sap fins on arriba la censura i es troben en situacions ben estranyes. Indica que és un debat sobre la corrupció de la monarquia i sobre l'encobriment d'aquesta corrupció per part del Govern de Pedro Sánchez i de Pablo Iglesias.

Abans de començar, però, vol fer una prèvia per alertar i denunciar aquelles veus que diuen que els polítics només s'han de cuidar de la crisi, com si el benestar i la qualitat de vida de la ciutadania es poguessin separar de la democràcia o de la justícia. Assenyala que pel grup de JxCat no hi ha una tria possible, ja que un benestar sense drets no és democràcia, no és llibertat i no és una ciutadania plena, lliure i apoderada.

Pensa que qui fa triar entre una cosa i l'altra té actituds autoritàries, pròpies de règims poc democràtics, que volen preservar els beneficis i els privilegis d'uns quants. Constata que són els mateixos arguments que feien servir quan se sentia aquella expressió de "con Franco se vivía mejor".

Assenyala que en aquest ple porten a votació diferents punts, però en vol destacar un de molt bàsic, que és retirar els honors de Joan Carles I, ja que el seu grup entén que no és digne de tenir aquests honors de la ciutat de Barcelona. Per això, el grup de JxCat demana una mica més de valentia per part del Govern municipal i de l'alcaldeessa en retirar-los que no la que van tenir davant Felipe González o Rafael Vera per la seva implicació en els GAL. Pensa que no es poden amagar darrere de tecnicismes, perquè donar honors i retirar honors és exclusivament una decisió política. Entén, doncs, que en aquest cas és de decència política retirar-los.

Com a segon tema nuclear, planteja l'actuació del Govern espanyol. Vol denunciar i condemnar un Govern espanyol que és un col·laborador necessari en la fugida del rei emèrit i en la seva protecció davant la justícia europea. Observa que han aprofitat la crisi de la covid-19, les preocupacions de la ciutadania i també el calendari per fer-ho a l'agost i pensar que així no haurien de donar explicacions. Destaca que han tingut molta pressa per salvar la monarquia, una pressa que no han vist per resoldre els ERT

impagats, ni ajudar els autònoms, ni resoldre l'inici del curs, ni resoldre el caos de l'ingrés mínim vital, ni establir un permís retribuït, ni allargar els ERTO fins a finals del 2021 com ha fet Alemanya.

Constata que el president espanyol ajuda a fugir el rei i després se'n va de vacances sense haver resolt tots aquests altres temes. Diu que ja saben que salvar la corona és una qüestió d'estat i que tota la resta són jocs florals. Troba a faltar, doncs, els socialistes autodeterministes, federalistes i republicans, perquè es comença impeding comissions d'investigació —no tan sols aquesta— i s'acaba donant cobertura a la fugida d'un rei investigat per una corrupció descomunal. Es pregunta quina credibilitat els queda en transparència, en lluita contra la corrupció i en defensa de la democràcia.

Apunta, però, que el Govern espanyol no solament és socialista, sinó que és un govern també de Podemos i de comuns. Vol recordar que l'acció del Govern és solidària amb tots els seus membres, de manera que compromet tots els seus membres en les accions que fa el Govern.

Posa de manifest que l'alcalde Colau li deia —evidentment a través d'un tuit— a Pedro Sánchez: "Explicacions ja. Transparència ja", amb la qual cosa està molt d'acord. Pregunta, però, què pensen fer els comuns si els socialistes no donen aquestes explicacions, si donaran la cara o se seguiran amagant. Pregunta si Pablo Iglesias sap el que va passar o no ho sap, i si ho sap, per què no ho explica, per què ho segueix encobrint i no donant explicacions a la ciutadania.

Opina que s'ha de poder investigar i donar totes les explicacions a la ciutadania, ja que hi ha un rei emèrit fugit a una dictadura monàrquica que no respecta els drets humans, que maltracta les dones i que, casualment, no té tractat d'extradició amb cap país europeu. Diu que enlloc hauria estat més segur que a Espanya, si no fos que la justícia suïssa l'està investigant.

Remarca que Felip VI el Repressor, el seu fill, acaba apartant el seu pare de la vida pública, li retira l'assignació i l'envia a viure als Emirats. Pregunta que, si això no és una declaració de culpabilitat per part de la corona, què ho és.

Manifesta que el grup de JxCat vol saber què tapa tota aquesta decisió, tot aquest escàndol, quina és la fortuna que realment ha acumulat la Casa Reial, quin és el seu origen de veritat, qui ha pagat per favors o per comissions, a canvi de què han rebut aquests diners, com afecta això Felip VI i la resta de la família i quines implicacions té també per a la política exterior del Regne d'Espanya. Diu que el seu grup no té les respostes, però, igual que la resta de la ciutadania, sí que té preguntes.

Subratlla que la inviolabilitat té límits i que no està exempta de responsabilitat, ja que inviolabilitat no vol dir impunitat i, si no n'és responsable el monarca, n'és algú altre. Posa de manifest que el regne de l'Aràbia Saudita, el que sembla que fa regals a canvi de res a Joan Carles I, és el principal comprador d'armes de l'Estat espanyol. Afegeix que els Emirats són un altre gran importador d'armes espanyoles, i constata que tots dos estan involucrats en la massacre de població civil al Iemen. Pregunta si és una casualitat que Espanya també els exporti Joan Carles I.

Creu que és imprescindible poder investigar, poder controlar, poder donar respostes a la ciutadania i que la investigació i les preguntes no acabin precisament en delictes de qui vol saber i qui vol dir la veritat.

Constata que encara avui existeix el delictes d'injúries a la corona, a través del qual s'han segrestat mitjans de comunicació, s'ha multat i fins i tot s'ha empresonat la ciutadania. Pensa que és urgent que aquestes causes es tanquin i que es revoquin les sentències. Subratlla que la impunitat, la censura i el silenci que s'està vivint és contrari a la democràcia i a la transparència.

La Sra. GUILARTE pensa que del que haurien d'estar parlant avui aquí és d'una tornada segura als centres escolars barcelonins, davant el caos i la descoordinació de totes les administracions; d'un pla de prevenció efectiu de seguiment de la pandèmia, que no existeix; de la greu situació d'inseguretat a Barcelona; de com ajudar les famílies i els sectors econòmics més vulnerables de la ciutat per mantenir els llocs de treball en aquesta terrible crisi, mentre aquest Govern i els seus socis els claven una pila d'impostos.

Observa que també podrien parlar de l'abstenció de la Sra. Colau en l'acord entre el Govern i la Federació Espanyola de Municipis per fer servir els romanents, que ha facilitat que es quedin sense poder utilitzar tot el superàvit quan més necessari és.

Constata, doncs, que aquest hauria de ser el ple per debatre l'estat de la ciutat, al qual es van negar quan el grup de Cs ja ho va sol·licitar al juliol. Tanmateix, pensa que venen aquí a perdre el temps amb aquesta *performance* absurda, que ha quedat confirmada. Opina que els uns i els altres segueixen reconfirmant, a més, la seva dimissió absoluta davant les seves obligacions com a representants públics.

Creu que això és una mera cortina de fum per tapar la nefasta gestió de la pandèmia tant del Govern de la Generalitat com del municipal.

Respecte al grup d'ERC, considera que fan servir aquest pseudoble perquè no es parli de la seva responsabilitat al capdavant de la sanitat, de l'educació i dels serveis socials a Catalunya.

Pel que fa al grup de JxCat, subratlla que ho utilitzen per tapar la corrupció del partit del qual són hereus, per molt que es dediquin al trilerisme de sigles, i diu que la Sra. Artadi també l'aprofita per a la seva pròpia campanya de promoció personal a la presidència de la Generalitat.

Quant als comuns, indica que sempre estan intentant dissimular la seva incapacitat per governar i prefereixen parlar de futuribles perquè gestionar el present els és absolutament impossible.

En relació amb el grup del PSC, es pregunta per què són aquí i per a què serveixen si dia a dia demostren que a ells qui els governa és la Sra. Colau. Li pregunta al Sr. Collboni com ha pogut permetre aquesta infàmia, que el que fa és intentar qüestionar el sistema democràtic, amb una monarquia parlamentària assolida amb el pacte constitucional, que és plenament vigent avui dia i que és garantia de futur, a diferència d'aquells que viuen instal·lats i ancorats en règims del passat. Diu que, votin el que votin el grup del PSC, ja saben que són professionals de tirar la pedra i amagar la mà.

A continuació, observa que la responsabilitat que avui es produeixi aquesta persecució sistemàtica contra l'estat de dret dels seus també socis a l'Àrea Metropolitana de Barcelona i a la Diputació és, en gran part, a causa de la deslleialtat absoluta d'aquest partit al mateix estat de dret i a les seves institucions. Subratlla que s'ha fet una persecució a 42 d'anys d'un model democràtic occidental dels més avançats del món i que va permetre, en el seu origen, la reconciliació entre espanyols. Afegeix que és un model de progrés i de benestar, de pluralisme polític i d'europèisme.

Per això, anuncia que el grup de Cs votarà en contra d'aquesta bufonada que intenta tombar l'estat de dret, dels seus muntatges i de les seves estupideses, i de la impunitat i dels privilegis que es volen arrogar per sobre de tots i de tot. Diu que, si s'ho repensen, on sí que trobaran el seu grup serà treballant i defensant la igualtat i els interessos de tots els barcelonins i aportant solucions als seus veritables problemes.

El Sr. BOU, abans de res, vol donar el condol a la família d'aquest veí barceloní. Anuncia que, abans de fer una intervenció directa en defensa del que creu, vol contestar al Sr. Maragall, com sempre amb el màxim respecte que li té, i a la Sra. Artadi. D'una banda, constata que el Sr. Maragall parla de ple amb normalitat, amb la qual cosa està d'acord, i afegeix que amb una gran normalitat. Diu que la Constitució ho avala. Indica que, de fet, Joan Carles I, que va ser el motor de la transició, fa que d'alguna manera avui puguin ser aquí i puguin reprovar-lo, treure-li la medalla i el que calgui, a més de la legalització del grup d'ERC, tenint en compte els estatuts que té i el que conforma sempre, que és la separació de Catalunya i Espanya. Insisteix que, malgrat això, el grup del Sr. Maragall va ser legalitzat, de manera que aquest rei ho va fer prou bé, per la qual cosa li haurien d'estar agraïts.

Aclareix que la monarquia és Felip VI, que és el rei actual. Demana, per tant, que no s'emboliquin i no diguin que la monarquia ha fugit, perquè no és així. Recorda que, de fet, el que va fugir va ser el Sr. Puigdemont. Especifica que el que ha fet el rei emèrit és canviar de domicili i posar-se a la disposició de la Fiscalia quan faci falta contestar. Diu que ha anat on ha anat com podria haver anat a un altre lloc.

D'altra banda, demana a la Sra. Artadi que es cuidi de la crisi, encara que ella ha dit que no solament hi ha la crisi, sinó que hi ha altres coses de què han de parlar. Li replica, però, que la crisi interessa molt als barcelonins i, en canvi, el que estan fent avui aquí no interessa tant, ja que és un concepte ideològic i les ideologies no fan més que separar i enfrontar la gent. Diu que això el preocupa moltíssim. Per això en entrar ha dit que venien una mica a perdre el temps, tot i que, evidentment, votarà, només faltaria. Però reitera que venen una mica a perdre el temps, entre altres coses perquè en molts casos no tenen competències i en altres entren en franca contradicció, perquè diuen que creuen en l'estat de dret, però després també donen suport al dret a l'autodeterminació. Pregunta que en què queden llavors, si les Nacions Unides van dir, per activa i per passiva, que Catalunya no compleix cap dels tres requisits per poder demanar l'autodeterminació.

Troba molt gros el que ha dit la Sra. Artadi de "dictadura monàrquica". Pensa que això ho pot dir la CUP, però no el grup de JxCat. Subratlla que hi ha una Constitució, unes lleis i uns ordenaments i que Espanya com a estat de dret està reconeguda a tot el món. Reconeix que podria ser millor, però també molt pitjor. Destaca que, amb la classificació que ha fet *The Economist*, Espanya és el país número 19 de 198, i per darrere hi ha Itàlia, França, fins i tot Bèlgica, i una gran quantitat de països que, en teoria, són menys demòcrates que Espanya.

Pensa que s'ha de tolerar tot, però que caldria millorar o intentar millorar la vida dels barcelonins. Creu que això és molt important en aquests moments, a més de coses tan bàsiques com saber com es començarà el curs escolar, com i de quina manera es posarà una barrera o una tallada de camí a la covid-19 i com es podrà frenar tot això. Remarca que això és el que realment interessa a la gent.

En aquest sentit, exposa que als autònoms, a les empreses i als seus treballadors, que estan en una situació crítica, els preocupa què es pot fer, tenint en compte que molts ja no obriran les persianes. Constata que en aquesta situació els grups proposants venen a dir que si el rei o la república o no sap què més. Indica que a aquesta gent els és igual tot això. Explica que ell parla amb treballadors, amb proveïdors i amb clients i que n'estan fins al capdamunt, de tot això, perquè el que volen és fer camí, tirar endavant i que les autoritats i, sobretot, aquest nivell municipal, que és el més enganxat a la terra, ajudi aquesta gent que vol tirar l'economia endavant i donar feina. Posa de manifest que quan entra un sou a casa ja es comença a engegar tot i ja està tot solucionat.

Per tant, pensa que cal fer això i no perdre més temps amb aquestes coses. Reitera que, ja que és aquí, votarà amb tot el respecte del món, però insisteix que, a parer seu, és una pèrdua de temps absoluta.

Així mateix, remarca que el turisme està arrossegant els bars, els restaurants, els hotels i els taxistes, que ja no surten perquè diuen que no val la pena cremar benzina perquè no facturen. Posa de manifest, com a empresari, que han fet fallida i no se'n sortiran. Torna a demanar a la Sra. Artadi que es cuidin d'això, tenint en compte que ella ho ha fet moltes vegades molt bé quan ha parlat de la defensa de les llibertats de l'empresa i els treballadors. Lamenta, doncs, quan entren en aquesta història del procés.

Finalment, comenta que no se li ha deixat penjar un quadre que porta cada vegada. Diu que té una autorització moral i una sentència d'un jutjat —que ha estat objecte de recurs— que ha decidit que el rei ha d'estar en un lloc preeminent, tot i que determinats grups no ho volen.

El Sr. COLLBONI constata que, efectivament, es tracta d'un debat que és una proposta poti-poti de propostes que tenen a veure amb l'autodeterminació, amb el règim polític d'Espanya i altres consideracions que tenen un objectiu que és prou evident i que tothom pot veure, que és bàsicament desgastar el Govern d'Espanya i reprovar-lo des d'aquest Plenari municipal. Insisteix que aquest és l'objectiu de fons, de manera que avança que el vot del grup del PSC serà en contra d'aquesta proposta.

A continuació, posa de manifest que és dels que creuen que en aquests moments segurament els ciutadans de Barcelona esperen altres debats i altres propostes del Plenari del seu Ajuntament. Creu que les preocupacions i l'agenda ciutadana tenen més a veure amb el control de la pandèmia, amb les conseqüències de l'aturada econòmica, amb les repercussions molt negatives que està tenint la temporada d'estiu sobre l'economia, amb com es torna a l'escola o amb la tensió que es viu a l'assistència primària.

En aquest sentit, pensa que aquests són els temes que els haurien d'ocupar. Destaca que l'oposició independentista, en canvi, ha decidit presentar un altre tipus de proposta, probablement perquè aquests són els temes que, efectivament, sí que exigirien una resposta política per part de qui governa en aquests moments a la Generalitat.

Pel que fa al seu propi grup municipal, manifesta que no tenen cap inconvenient —i no l'han tingut mai— a debatre democràticament qualsevol tema que es plantegi, encara que estigui allunyat, com és aquest cas, de les competències municipals i de l'interès de la mateixa ciutat de Barcelona, si això s'ajusta, com és el cas i tal com han referendat els serveis jurídics, a la Carta municipal i al Reglament orgànic municipal. Així mateix, vol constatar l'obstinació que té l'independentisme per reescriure la història —i que apareix en aquesta proposta poti-poti— per tal d'encaixar-la en el seu particular relat

sobre la història d'Espanya i, per tant, de Catalunya els darrers 40 anys, ignorant i menystenint el Pacte constitucional, que ha fet d'Espanya una de les democràcies consolidades i reconegudes arreu del món i que, efectivament, estableix una monarquia parlamentària i un estat de base federal que va suposar, entre altres coses, la recuperació de l'autogovern de Catalunya, referendat per la immensa majoria dels ciutadans.

D'altra banda, considera que tot es pot debatre i tot es pot plantejar, concretament tot el que respecti les lleis i els procediments democràtics, cosa que no es cansarà de reiterar, com, per cert, ja va fer la comunitat internacional amb el nul reconeixement que han tingut les proclames independentistes i aquestes aventures que tan cares s'estan pagant entre tots.

Entrant al fons de la qüestió, indica que el grup del PSC condemna qualsevol comportament il·lícit o irregular —per ara presumptament— per part de l'excap de l'Estat o de qui sigui, i demana que la justícia actuï amb totes les conseqüències. Afegeix que, per cert, ha estat l'excap de l'Estat, amb el seu comportament en els darrers anys, el primer responsable d'embrutar el llegat del seu regnat en termes democràtics. Pensa, doncs, que és obligació dels qui defensem els fruits del Pacte constitucional ser crítics i exigents, en coherència amb els principis d'igualtat i separació de poders que conté la mateixa Constitució.

Tanmateix, observa que aquesta no és una qüestió d'una institució, sinó que és una qüestió d'un comportament personal. Posa com a exemple que és com si la presumpta corrupció de la família Pujol i dels qui han governat Catalunya durant 23 anys poguéssim posar en dubte la institució de la Generalitat o de la presidència del Govern de la Generalitat. Constata, de passada, que els seus hereus són els qui avui els donen lliçons de tota mena i governen en coalició amb el grup d'ERC.

Per acabar, assenyala que aquesta exigència ètica, legal i política ha estat reiteradament expressada pel Govern d'Espanya, començant pel president del Govern, dins de les seves responsabilitats, i tenint en compte la crisi que pateix en aquests moments el país. Pensa que l'autèntica motivació d'aquesta resolució pot-poti és reprovar el Govern d'Espanya, i per això mateix el grup del PSC hi votarà en contra.

La Sra. ALCALDESSA anuncia que dirà bàsicament tres coses. En primer lloc, creu que sí que és pertinent el debat sobre la qüestió de la monarquia i la crítica a uns fets que considera que són molt greus. Precisament perquè estan en crisi i perquè estan en una situació en què milions de persones estan patint per si arriben o no a final de mes o per si perden la feina, en una situació d'emergència en què tothom paga els seus impostos, subratlla que conèixer que el màxim representant de l'Estat —en aquest cas, el rei emèrit— reconeix de facto, amb algunes investigacions obertes, que ha fet pràctiques fraudulentos, evasió d'impostos, enriquiments il·lícits i que la mateixa casa reial de facto ho reconeix amb aquesta fugida de Joan Carles I a una dictadura, als Emirats Àrabs Units, són fets greus, molt greus, i que generen molta alarma.

Per tant, més enllà dels que són des de sempre republicans, creu que tots els demòcrates volen transparència, i pensa que la Casa Reial ha de donar moltes més explicacions de les que ha donat, perquè això també afecta l'actual rei i no és solament una cosa de Joan Carles I.

Així, doncs, indica que Barcelona en Comú, com a grup republicà, que són tan crítics amb aquestes males praxis que ha reconegut la casa reial, evidentment volien votar a favor d'aquesta moció que avui es presenta. A més, informa que fins ahir mateix han

estat parlant amb els dos grups proposants per demanar-los que, com que volien votar a favor d'aquesta proposició, retiessin un únic punt, que és el punt de la reprovació al Govern central. Lamenta, però, que els grups proposants no han volgut retirar aquest punt i l'han volgut mantenir, perquè era el seu objectiu principal. Considera que, per aquests grups, l'objectiu principal d'aquest ple no és aconseguir una majoria republicana el més àmplia possible, sinó reprovar el Govern central.

Creu que aquesta és una política trista, partidista, de curta volada i electoralista en aquesta guerra en què estan el grup d'ERC amb el grup de JxCat escalfant les catalanes. Reitera que el seu objectiu era intentar tensar el Govern municipal i la seva relació amb el Govern central. Consta que de vegades sembla que el principal objectiu d'aquests grups sigui fer caure el Govern d'esquerres de l'Estat. Pregunta, però, si hi ha alguna alternativa millor des d'una visió republicana. També pregunta si el fet que governi el grup del PP amb Vox i el grup de Cs els apropiaria més a la república i els faria avançar en drets i en llibertats.

En aquest sentit, comenta que Barcelona en Comú no tan sols s'ha posicionat de forma crítica i clarament republicana, sinó que, de fet, la presència del seu grup al Govern central ha fet que, per primera vegada, una força de govern clarament s'expressi a favor de la república, critiqui la monarquia i voti a favor d'una comissió d'investigació al Congrés dels Diputats. Tanmateix, diu que pels grups proposants això no és suficient, perquè ells el que volien avui era reprovar el Govern central. Repeteix que no han volgut, doncs, retirar aquest únic punt que els han demanat.

Aclareix que Barcelona en Comú està a favor de retirar la Medalla d'Or de la ciutat a Joan Carles I; que està a favor de constatar que la monarquia espanyola és successora del règim franquista, com han denunciat moltes vegades, i que està a favor del fet que hi hagi una gran majoria republicana en aquest ple i de criticar unes pràctiques tan corruptes —o presumptament corruptes— com les que està reconeixent implícitament la Casa Reial.

Per tant, insisteix que en tot això hi estan d'acord, però lamenta que els grups proposants no volien aquesta majoria republicana, sinó que volien un ús partidista d'aquest ple per reprovar el Govern central. Diu que ho entén del grup de JxCat, perquè aquest grup no era republicà i només molt recentment s'ha reivindicat republicà. Precisament recorda que, abans que Barcelona en Comú entrés al Govern, estava governant com a alcalde el Sr. Trias, i no va ser ell qui va treure el bust de Joan Carles I d'aquest Ple municipal, sinó que va ser Barcelona en Comú, cosa que va crear un gran enrenou en el seu moment. Remarca que igualment el seu grup ha canviat el nom de la plaça que abans es deia Joan Carles I per Cinc d'Oros i ha dut a terme moltes altres iniciatives de memòria republicana que no havia fet mai Convergència i Unió, grup que, de fet, havia mantingut relacions de molta fraternitat amb la monarquia espanyola fins fa molt poc. Insisteix que, per tant, entén que el grup de JxCat, amb aquest joc partidista i electoralista, tingui aquest comportament.

Per contra, està sorpresa amb el grup d'ERC i pregunta si aquest grup no vol una majoria d'esquerres a Catalunya i a Espanya que des de la fraternitat els permeti avançar en drets i en llibertats a tot arreu i que els apropi a la república. Consta que sembla que el que vol el grup d'ERC és criticar el Govern central i fer-lo caure, per damunt de construir àmplies majories republicanes que aconseguixin transformacions reals. Diu que li sap molt de greu aquesta política trista que només busca la divisió i la confrontació i no busca una majoria republicana real.

El Sr. MARAGALL diu que no el sorprèn la reacció dels grups que han manifestat la seva posició contrària, però el sorprèn una mica —però tampoc tant— la posició que acaba d'escoltar del grup que representa l'alcaldesa. Constata que en un cas hi ha el conegut "ara no toca", "millor no en parlem" o "hi ha coses més serioses i més greus". Està d'acord que hi ha coses serioses i greus de què cal parlar, de què han parlat i de què hauran de parlar, a més de prendre decisions sobre tot el que s'ha exposat aquí. Però no està d'acord amb la crisi d'estat que ha generat l'acció d'una institució-persona o d'una persona-institució —aclareix al Sr. Collboni que en aquest cas la persona i la institució són el mateix— o amb l'actuació d'un govern central que es diu progressista però que el que fa és emparar la corrupció i dir que això no és un problema o que això, en nom d'una pretesa comunitat republicana, s'ha d'aguantar i callar.

Recorda que el grup d'ERC va posar aquest Govern central al lloc on és. Insisteix que el Govern espanyol que hi ha avui és gràcies al fet que el grup d'ERC va decidir que valia la pena el risc de facilitar la seva existència, a partir d'uns determinats resultats electorals, evidentment. En aquest sentit, constata que el que està succeint és la negació d'aquella votació, la negació de la legitimitat que van atorgar tots plegats als progressistes d'aquest país i d'aquest Estat. Diu que això és el que preocupa el seu grup i que no vol passar per alt. Lamenta, però, que això no es pot dir ni es pot comentar, en nom de l'esperit republicà. Pregunta de quina república estan parlant, si estan parlant de la república que estan ajudant a silenciar com a debat, com a qüestió i com a realitat social i econòmica institucional a tot l'Estat, o fins i tot de la república catalana que està esperant que es pugui celebrar un referèndum perquè el Govern s'assegui de debò a la taula de diàleg i faci el que ha de fer. Pensa que en aquest sentit les coses estan clares. Per això diu que no el sorprèn, en el sentit que l'abstenció que avui manifesta Barcelona en Comú sí que és coherent, perquè respon al seu caràcter, a la seva definició històrica i recent en aquests temes: abstenir-se, no prendre posició.

Un cop ja saben tots on són, pregunta si no s'adonen, uns i altres, que aquesta monarquia està arrossegant l'Estat [00:39:44 a l'abisme] i que ells no fan més que ajudar perquè s'acabi d'enfonsar; si no s'adonen que, identificant aquesta monarquia com a element central del sistema institucional espanyol, el que estan fent és proclamar la fi del sistema que aquesta monarquia vol o hauria de representar. Li sembla que, d'alguna manera, irònicament es podria dir que el grup d'ERC són els més lleials defensors de l'esperit d'aquella Constitució que van votar alguns el 1978 amb totes les esperances, esperances que aquesta monarquia no tan sols ha desmentit, sinó que ha negat, ha capgirat i ha substituït absolutament.

La Sra. ARTADI diu que, si la Sra. Colau vol votar la proposició, la pot votar. No entén quin és el problema que té per criticar una actitud del tot criticable i que comparteix la immensa majoria de la ciutadania del que ha fet el Govern espanyol. Entén que l'alcaldesa no l'està justificant, de manera que, si no l'està justificant, li diu que la critiqui.

En aquest sentit, posa de manifest que, certament, el grup de JxCat no té cap interès a apuntalar aquest Govern espanyol que es fa dir progressista, però que té presos polítics; que considera que resoldre la qüestió catalana, el conflicte polític, són jocs florals; que ajuda a fugir el rei; que no dona una resposta social a la crisi; que en plena pandèmia dona subvencions a empreses en paradisos fiscals i que amplia el pressupost del Ministeri de Defensa per comprar armament militar. Insisteix que el seu grup no té cap interès a ajudar aquest Govern, igual que no van tenir cap interès a invertir-lo.

Replica al Sr. Collboni que no els digui que es pot parlar i es pot debatre de tot quan la presidenta del Parlament és a la presó per permetre un debat i quan la Mesa del Parlament està amenaçada, dia sí dia també, pel que permet dir o no dir al Parlament de Catalunya o donar fe del que s'ha dit i s'ha votat.

Indica que, certament, segurament el rei Joan Carles ha permès que el Sr. Bou hi sigui, però constata que avui no hi són tots, ja que no hi és el cap de llista del grup de JxCat, en Joaquim Forn, perquè és a la presó. Per tant, li demana al regidor del grup del PP que no li digui que tenen aquesta gran transició, perquè, en lloc d'una transició, va ser una transacció en silenci i amb una memòria històrica en què el socialisme avui diu que ha de mirar cap endavant i no mirar cap enrere.

La Sra. GUILARTE, per començar, també vol donar el condol als familiars de la persona morta a causa de la caiguda d'una palmera, i demana al Govern municipal que recuperin les inversions i es posin a treballar per evitar que successos tan tràgics com aquest es tornin a repetir.

Destaca que el grup del PSC ha dit que hi votarà en contra, i demana a la Sra. Colau que hi voti en contra si no li agrada el que es dirà aquí. Troba sorprenent, però, que ho facin només argumentant que és perquè es vol reprovar el Govern d'Espanya. Subratlla que, de la resta, no en diuen res, és a dir, del que això suposa contra l'estat de dret, d'aquest atac barroer a un sistema que els ha portat a la major època de benestar del país, no en diuen res. Constata que sempre estan pensant en el seu partit i en els seus interessos partidistes, cosa que troba vergonyosa.

Indica que aquests grups, que són els de l'opacitat, els de la manca de gestió, els de la incapacitat, els dels simbolismes i els de les proclames, aquí no venen a fer altra cosa un dia més.

En aquest sentit, apunta que hi ha formacions polítiques en aquest consistori que insisteixen en el fet que s'incompleixi la llei o que ho consenten. Li diu a la Sra. Artadi que per això precisament hi ha líders d'algunes d'aquestes formacions polítiques —que el grup de JxCat justament integra— que estan imputats, o ja condemnats, o fugats, i no per cap d'aquelles mentides insistents que aquest grup s'entesta a repetir i que escampen per tot arreu.

Destaca que els populistes i els separatistes pretenen jutjar per endavant a qui ni tan sols està sent investigat. Constata que són justiciers enfront de la justícia, que és, en tot cas, a qui correspon pronunciar-se si així ho considera.

Finalment, anuncia que, parlant de l'inici de curs, demà el grup de Cs demanarà registrar un ple extraordinari sobre el curs escolar. Espera que, ja que tots ho han mencionat, aquesta vegada no donin l'esquena als ciutadans i votin a favor perquè es pugui realitzar.

El Sr. COLLBONI creu que la ciutadania espera més responsabilitat, més sentit institucional i més sentit de la realitat del que s'ha demostrat en aquest plenari.

Afegeix que, francament, el commou com preocupa als independentistes la salut democràtica d'un estat que diuen que no és el seu.

Finalment, li diu a la Sra. Artadi que els únics que en aquests moments estan amenaçant algú són el grup de JxCat als serveis jurídics del Parlament de Catalunya, per no plegar-se a la seva visió del que han de ser les regles del joc democràtic.

El Sr. MARTÍ GRAU només vol expressar, tot i que l'alcalde ja ho ha dit, que

Barcelona en Comú lamenta haver-se d'abstenir en aquesta proposició i, en particular, respecte al grup d'ERC, amb qui havien obert un diàleg franc per aconseguir una gran majoria de compromís republicà, de transparència i de denúncia davant la corrupció de facto, que avui pràcticament està confirmada, del rei emèrit, Joan Carles I. Pensa que voler barrejar amb una crisi com l'actual que aquesta és la capa moral i ètica de la crisi que estan patint, voler barrejar la censura amb un govern progressista i la revocació és barrejar dues coses que són absurdes, fet que lamenta i, en particular, de la posició del seu president.

S'APROVA aquesta proposició amb contingut de declaració institucional amb catorze vots en contra —emesos pels Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marcè, Alarcón i Alemany, els Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho i els Srs. Bou i Ramírez—, nou abstencions —emeses pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Martín, Badia, Rabassa i Serra—, i quinze vots a favor de la resta de membres del consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda:

1. Iniciar els tràmits per retirar la Medalla d'Or de la ciutat i tota la resta de títols honorífics i reconeixements personals al rei emèrit Joan Carles I.
2. Constatar que la monarquia espanyola és successora del règim franquista, segons la Ley de sucesión en la Jefatura del Estado de juliol de 1946.
3. Reprovar el Govern de l'Estat per la seva col·laboració necessària en la sortida del rei emèrit, tal com va admetre el mateix president del Govern, el Sr. Pedro Sánchez, en una operació destinada a protegir-lo de la justícia suïssa.
4. Exigir al president Sánchez i la vicepresidenta Calvo totes les explicacions necessàries per esclarir el rol del Govern de l'Estat en aquesta operació d'estat de blindatge de la monarquia, i detallar la situació actual en què es troba el rei emèrit.
5. Instar el Govern de l'Estat i el Congrés de Diputats a implementar les reformes necessàries per poder:
 - investigar la corrupció de la monarquia, incloent-hi l'atribució de les responsabilitats corresponents a les institucions, empreses i persones que se n'hagin vist beneficiades o n'hagin estat part activa.
 - Retirar els privilegis dels quals gaudeix Joan Carles I, així com l'aforament al Tribunal Suprem.
 - Derogar els delictes de calúmnies i injúries contra la Corona, i anul·lar les causes i sentències per aquests delictes.
 - Permetre la fiscalització dels comptes i les activitats dels membres de la Casa Reial.
 - Fer que la monarquia retorni els diners que hagi obtingut de manera il·lícita.

6. Reafirmar el dret d'autodeterminació de Catalunya perquè les catalanes i els catalans decidim el nostre futur polític i institucional, així com solidaritzar-nos amb qualsevol iniciativa per exercir el dret democràtic de la ciutadania espanyola a decidir lliurement sobre el seu model d'estat.
7. Donar compte a les institucions de la Unió Europea d'aquests acords, i instar la Comissió Europea a actuar en defensa de l'estat de dret, exigint a l'Estat espanyol la deguda i estricta aplicació dels tractats que regulen les obligacions dels estats en aquest àmbit.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les deu hores i quaranta-set minuts.

Signat electrònicament per
:CPISR-1 C. Anna Martori
Salichs
Data: 2020.09.16 13:37:13
CEST
Raó: Aixecament de
l'acta Lloc: Barcelona